

31968R1612

L 257/2

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1968.10.19.

A TANÁCS 1612/68/EGK RENDELETE
(1968. október 15.)
a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel legkésőbb az átmeneti időszak végére biztosítani kell a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgását; mivel ennek a célnak az elérése együtt jár a tagállamok munkavállalói között az állampolgárság alapján történő megkülönböztetés eltörlésével a foglalkoztatás, a javadalmazás és az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében csakúgy, mint az ilyen munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgáshoz való jogával abból a célból, hogy foglalkoztatottként tevékenységet folytassanak, a közrend, közbiztonság vagy közegészségügy alapján indokolt korlátozások fenntartásával;

mivel különösen a vámunió korai létrehozása miatt és a Közösség lényeges alapelveinek egyidejű megvalósítása érdekében rendelkezéseket kell hozni a szabad mozgás terén a Szerződés 48. és 49. cikkeiben említett célok elérése érdekében, továbbá a szabad mozgás megvalósításáért tett első lépésekről szóló 15. sz. rendelet ⁽³⁾ és a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1964. március 25-i 38/64/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ rendelkezéseit ki kell egészíteni;

mivel a szabad mozgás a munkavállalókat és családtagjaikat megillető alapvető jog; mivel a munkaerő Közösségen belüli mozgása az egyik eszköz, amellyel biztosítják a munkavállalók élet- és munkakörülményeinek javítását és társadalmi előrelépésének

lehetőségét, miközben elősegítik a tagállamok gazdasági igényeinek kielégítését; mivel meg kell erősíteni a tagállamok minden munkavállalójának azt a jogát, hogy a választása szerinti tevékenységet folytathassa a Közösségen belül;

mivel az ilyen jog megkülönböztetés nélkül megilleti az állandó munkavállalókat, az idénymunkásokat, a határmenti ingázókat és azokat, akik szolgáltatás nyújtása céljából végzik tevékenységüket;

mivel annak érdekében, hogy a szabad mozgáshoz való jog objektív mérce szerint szabadon és méltósággal legyen gyakorolható, kívánatos, hogy egyenlő bánásmódot biztosítsanak a jogszabályokban és a jogalkalmazásban egyaránt, valamennyi ügy vonatkozásában, a tevékenység foglalkoztatottként való folytatásával és a lakhatással összefüggésben, továbbá kiküszöböljék a munkavállalók szabad mozgásának akadályait, különösen amelyek a munkavállalónak azt a jogát érintik, hogy a családjá csatlakozhasson hozzá, és a családnak a befogadó országba történő integrálódásra lehetősége legyen;

mivel a közösségi munkavállalók közötti megkülönböztetés tilalmának elve maga után vonja, hogy a tagállamok valamennyi állampolgára a foglalkoztatás tekintetében ugyanolyan jogokat élvezzen, mint amilyeneket a nemzeti munkavállalók élveznek;

mivel szükség van a munkaközvetítés módszerének tökéletesítésére, különösen a központi foglalkoztatási szolgálatok közötti és a regionális szolgálatok közötti közvetlen együttműködés fejlesztése, csakúgy mint az információcsere fokozása és összehangolása által annak érdekében, hogy áttekinthetőbb képet nyújtsanak a munkaerőpiacról; mivel a szabad mozgással élni kívánó munkavállalókat rendszeresen tájékoztatni kell az élet- és munkakörülményekről; mivel ezenkívül rendelkezéseket kell hozni arra az esetre, amikor egy tagállam munkaerőpiacán olyan zavarok lépnek fel vagy várhatók, amelyek egy régióban vagy egy

⁽¹⁾ HL 268., 1967.11.6., 9. o.

⁽²⁾ HL 298., 1967.12.7., 10. o.

⁽³⁾ HL 57., 1961.8.26., 1073/61. o.

⁽⁴⁾ HL 62., 1964.4.17., 965/64. o.

iparágban súlyosan veszélyeztethetik az életszínvonalat és a foglalkoztatási szintet; mivel ezért az első alkalmazandó módszer az információcsere, amelynek célja azon munkavállalók figyelmének felhívása a nehézségekre, akik ilyen régióban vagy iparágban kívánnak tevékenységet végezni, de amennyiben szükséges, módot kell adni az ilyen információcsere erősítésére a fent említett munkaközvetítés ideiglenes felfüggesztésével, amely döntést közösségi szinten kell meghozni;

miel szoros kapcsolat áll fenn a munkavállalók szabad mozgása, a foglalkoztatás és a szakképzés között, különösen ott, ahol a szakképzés célja, hogy megkönnyítse a munkavállalók számára a Közösség más régióiból kapott állásajánlatokra történő jelentke-zéseket; mivel az ilyen kapcsolatok szükségessé teszik, hogy a

velük összefüggésben felmerülő problémákat többé ne önállóan, hanem összetartozóként kezeljék, figyelembe véve a regionális szintű foglalkoztatási problémákat is; és mivel ezért szükség van arra, hogy a tagállamok a foglalkoztatási politikáik közösségi szintű összehangolása irányába tegyenek lépéseket;

miel a Tanács 1968. október 15-i határozata ⁽¹⁾ a Szerződés 48. és 49. cikkét, valamint az azok végrehajtására hozott intézkedéseket a tengeren túli francia megyék vonatkozásában is alkalmazni engedi,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. RÉSZ

FOGLALKOZTATÁS ÉS A MUNKAVÁLLALÓ CSALÁDJÁ

I. CÍM

Foglalkoztathatóság

1. cikk

(1) A tagállamok állampolgárainak, lakóhelyükre való tekintet nélkül, joguk van arra, hogy egy másik tagállam területén munkát vállaljanak és munkát végezzenek a tagállam állampolgárainak foglalkoztatását szabályozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően.

(2) Különösen joguk van egy másik tagállam területén az adott állam állampolgáiraival azonos feltételekkel munkát vállalni.

2. cikk

A tagállamok állampolgárai és a bármely tagállam területén tevékenységet folytató munkáltató kicserélhetik az állásajánlatokat és az állásra benyújtott pályázatokat, valamint munkaszerződéseket köthetnek és teljesíthetnek a hatályban lévő törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően, anélkül, hogy megkülönböztetésnek lennének kitéve.

3. cikk

(1) E rendelet értelmében egy tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, illetve közigazgatási gyakorlata nem alkalmazható:

- ha korlátozza az állásajánlatokat és az állásra benyújtott pályázatokat, vagy a külföldi állampolgárok jogát arra, hogy munkát vállaljanak és végezzenek, illetve ha olyan feltételeket szab, amelyek a saját állampolgárok tekintetében nem alkalmazhatóak; vagy

- ha annak ellenére, hogy állampolgárságtól függetlenül alkalmazandó, kizárólagos vagy fő célja, illetve hatása a többi tagállam állampolgárainak távoltatása a betölthető munkahelytől.

Ez a rendelkezés nem vonatkozik a betölthető állás jellege miatt megkívánt nyelvismerettel kapcsolatos feltételekre.

(2) Egy tagállamnak az (1) bekezdés első albekezdésében említett rendelkezései vagy gyakorlata között szerepelnek olyanok, amelyek:

- a külföldi állampolgárok munkaerő-toborzására kötelezően alkalmazandó külön eljárást írnak elő;
- korlátozzák a betölthető munkahelyek hirdetését a sajtóban vagy bármely más médian keresztül, vagy az álláshely meghirdetését olyan feltételektől teszik függővé, amelyek eltérnek a tevékenységüket a saját államban folytató munkáltatókra alkalmazandó feltételektől;
- a foglalkoztathatóság feltételül szabják, hogy a munkavállaló a munkaügyi hivatalnál be legyen jelentve, illetve akadályozzák egyéni munkavállalók toborzását, amennyiben olyan személyekről van szó, akik nem az érintett állam területén rendelkeznek lakóhellyel.

4. cikk

(1) A tagállamoknak azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek a külföldiek alkalmazását számban vagy részarányban bármely vállalkozásban, tevékenységi ágban, régióban vagy nemzeti szinten korlátozzák, nem lehet alkalmazni a tagállamok állampolgáira.

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 1. o.

(2) Amikor egy tagállamban a vállalkozásoknak nyújtott bármely kedvezmény az alkalmazott hazai munkavállalók meghatározott részarányához van kötve, a tagállamok állampolgárait hazai munkavállalónak kell tekinteni figyelemmel az 1963. október 15-i tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseire.

5. cikk

A tagállamok azon állampolgárainak, akik egy másik tagállamban keresnek munkát ugyanazt a segítséget kell nyújtani, mint amelyet a tagállam állást kereső saját állampolgárai a munkaügyi hivataloktól vehetnek igénybe.

6. cikk

(1) Az egyik tagállam állampolgárának alkalmazása és toborzása egy másik tagállambeli állásra nem tehető függővé olyan orvosi, szakképzési vagy egyéb követelményektől, amely a másik tagállam ugyanezt a tevékenységet folytatni kívánó állampolgárával összehasonlítva állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetést jelent.

(2) Ugyanakkor annak a munkavállalónak, aki egy másik tagállambeli munkáltatótól névre szóló ajánlattal rendelkezik, szakmai vizsgát kell tennie, ha az állásajánlat megtetelekor a munkáltató ezt kifejezetten kérte.

II. CÍM

Foglalkoztatás és egyenlő bánásmód

7. cikk

(1) Valamely tagállamnak egy másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgárát a foglalkoztatási- és munkafeltételek tekintetében nem kezelhetik állampolgársága miatt a hazai állampolgároktól eltérő módon, különösen ami a javadalmazást, a munkaviszony megszüntetését és munkanélkülivé válás esetén az újraelhelyezést vagy újrafoglalkoztatást illeti.

(2) A hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez.

(3) A hazai munkavállalókat megillető jog alapján és azonos feltételek szerint részesül a szakiskolai képzésben és az átképzésben.

(4) Kollektív vagy egyéni szerződés vagy bármely más kollektív megállapodás azon rendelkezése, amely másik tagállam állampolgárait illetően megkülönböztető feltételeket határoz meg vagy engedélyez a foglalkoztathatóság, a foglalkoztatás, a javadalmazás, egyéb munkafeltételek vagy a munkaviszony megszüntetése tekintetében, semmis.

8. cikk

(1) Azt az állampolgárt, aki egy másik tagállamban áll alkalmazásban egyenlő bánásmód illeti a szakszervezeti tagság és az azzal kapcsolatos jogok gyakorlásának vonatkozásában, beleértve a szavazati jogot is; a köztestületek vezetésében való részvételből és a közjogi hivatalviselésből kizárható. Továbbá joga van arra, hogy megválasszák a vállalkozás munkavállalói képviselői szervébe. Ennek a cikknek a rendelkezései nem érintik az egyes tagállamok azon törvényeit vagy rendeleteit, amelyek szélesebb körű jogokat biztosítanak a másik tagállamból érkező munkavállalóknak.

(2) Ezt a cikket a Bizottság javaslata alapján – amelyet legkésőbb két éven belül kell benyújtani – a Tanács felülvizsgálja.

9. cikk

(1) Az a munkavállaló, aki az egyik tagállam állampolgára és egy másik tagállam területén áll alkalmazásban, ugyanazokat a jogokat és kedvezményeket élvezi, amelyeket a hazai állampolgároknak nyújtanak lakhatási ügyekben, beleértve a számára szükséges lakás tulajdonjogának a megszerzését is.

(2) Az ilyen munkavállaló az állampolgárokéval megegyező jogosultságot élvez a lakásjegyzékbe történő felvételre abban a régióban, ahol alkalmazásban áll, ha van ott ilyen jegyzék; valamint megilletik az ebből eredő kedvezmények és besorolás.

Ha a munkavállaló családja abban az országban maradt, ahonnan a munkavállaló érkezett, ebből a szempontból úgy kell tekinteni, mint amely az említett régióban lakik, amennyiben a saját állampolgárok e feltételezés alapján jogosultságokat élveznek.

⁽¹⁾ HL 159., 1963.11.2., 2661/63. o.

III. CÍM

11. cikk

A munkavállaló családja

10. cikk

(1) Állampolgárságtól függetlenül a következők jogosultak azzal a munkavállalóval letelepedni, aki az egyik tagállam állampolgára, és aki egy másik tagállam területén áll alkalmazásban:

- a) a munkavállaló házastársa és azok a lemenő egyenes ági rokonai, akik 21 évnél fiatalabbak vagy a munkavállaló eltartottjai;
- b) a munkavállaló és házastársa felmenő egyenes ági, eltartott rokonai.

(2) A tagállamok lehetővé teszik az (1) bekezdés rendelkezése alá nem tartozó családtagok letelepedését, ha a fent említett munkavállaló tartja el őket vagy vele közös háztartásban élnek abban az országban, ahonnan a munkavállaló érkezett.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a munkavállalónak családja számára a foglalkoztatása szerinti régióban a helyi munkavállalók vonatkozásában átlagosnak tekintett lakással kell rendelkeznie; ez a rendelkezés azonban nem vezethet a hazai és másik tagállambeli munkavállalók közötti hátrányos megkülönböztetéshez.

Ha egy tagállam állampolgára foglalkoztatottként vagy önálló vállalkozóként tevékenységet folytat egy másik tagállam területén, házastársa és 21 év alatti vagy eltartott gyermekei jogosultak ugyanannak az államnak a területén foglalkoztatottként bármely tevékenységet vállalni, abban az esetben is, ha egyik tagállamnak sem állampolgárai.

12. cikk

Egy másik tagállamban foglalkoztatott vagy alkalmazásban álló állampolgár gyermekei, ha a gyermekek a fogadó állam területén laknak, az állam saját állampolgáraiéval azonos feltételekkel nyernek felvételt általános oktatási intézménybe, szakmunkás- és egyéb szakképzésre.

A tagállamok támogatnak minden erőfeszítést, amely lehetővé teszi, hogy ezek a gyermekek a képzéseken a lehető legjobb feltételekkel vegyenek részt.

II. RÉSZ

MUNKAERŐKÖZVETÍTÉS ÉS ÁLLÁSPÁLYÁZATOK

I. CÍM

Együtműködés a tagállamok között és a Bizottsággal

13. cikk

(1) A tagállamok, illetve a Bizottság ösztönzik a foglalkoztatásról és a munkanélküliségről szóló tanulmányok elkészítését, vagy közösen végeznek ilyen tanulmányokat, amelyeket szükségesnek tartanak a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásának biztosításához.

A tagállamok foglalkoztatási szolgálatának központi szervei egymással és a Bizottsággal szorosan együttműködnek abból a célból, hogy együtt lépjenek fel a Közösségen belüli munkaközvetítés és az álláspályázatok ügyében, és ezzel összefüggésben a munkavállalók elhelyezésekor.

(2) Ebből a célból a tagállamok szakszolgálatokat állítanak fel, amelyek a fent említett területeken szervezési feladatokat látnak el, illetve együttműködnek egymással és a Bizottság szervezeti egységeivel.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az ilyen szolgálatok felállításkor bekövetkező bármely változásról; a Bizottság a változás részleteit tájékoztatásul az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* teszi közzé.

14. cikk

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a munkavállalók szabad mozgásával és foglalkoztatásával kapcsolatban felmerülő problémákról és különösen a foglalkoztatás helyzetéről és fejlődéséről régióként és tevékenységi áganként.

(2) A Technikai Bizottsággal együttműködve a Bizottság határozza meg az (1) bekezdésben említett információadás módját és gyakoriságát. A tagállamok a Technikai Bizottság által a 33. cikk d) pontjának értelmében elvégzett munka eredményeként, a Tanácsadó Bizottság véleményének megszerzése után, a Bizottság által meghatározott egységes szempontok alapján mérik fel a munkaerőpiacuk helyzetét.

(3) A Bizottság által a Technikai Bizottsággal egyetértésben szabályozott eljárás szerint az egyes tagállamok szakszolgálati megküldik a többi tagállam szakszolgálatának és az Európai Koordinációs Irodának az élet- és munkakörülményekre és a munkaerőpiacra vonatkozó azon információkat, amelyek segítséget nyújthatnak a többi tagállambeli munkavállalónak. Az ilyen információt rendszeresen frissítik.

A tagállamok szakszolgálati biztosítják – különösen a foglalkoztatási szolgálatok felé történő terjesztéssel és minden alkalmas kommunikációs eszközzel –, hogy az ilyen információ széles nyilvánosságot kapjon az érintett munkavállalók tájékoztatását elősegítve.

II. CÍM

A munkaközvetítés módszere

15. cikk

(1) Az egyes tagállamok szakszolgálati havonta legalább egyszer jelentést küldenek a többi tagállam szakszolgálatának és az Európai Koordinációs Irodának, amely foglalkozás és régió szerint feltünteti:

- a) a betölthető, illetve a belső munkaerőpiacról várhatóan nem betölthető állásokat;
- b) az olyan jelentkezőket, akik készek egy másik országban munkába állni.

Az egyes tagállamok szakszolgálati az ilyen információt továbbítják az illetékes foglalkoztatási szolgálatokhoz és munkaközvetítési hivatalokhoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentéseket e rendelet hatálybalépését követő tizennyolc hónapon belül az Európai Koordinációs Iroda által a Technikai Bizottsággal történő együttműködés során létrehozott egységes rendszerben kell megküldeni.

16. cikk

(1) Azokról az állásokról, amelyeket a nemzeti munkaerőpiacról nem tudnak betölteni és ezt jelentették a tagállam foglalkoztatási szolgálatának, és amelyek a 15. cikkben említett jelentés alapján közösségi munkavállalóval betölthetők, tájékoztatást küldenek annak a tagállamnak az illetékes foglalkoztatási szolgálatának,

amely jelezte, hogy rendelkezik e szakmában szabad munkaerővel.

(2) Az ilyen szolgálatok az alkalmas pályázatok részleteit továbbítják az első tagállam szolgálataihoz. Attól számított 18 napig, amikor a második tagállam szolgálati megkapták az értesítést az állásról, a pályázatokat továbbítják a munkáltatóknak ugyanolyan feltételekkel, mint amilyeneket a hazai munkavállalók nem tagállambeli munkavállalókkal szemben élveznek. A fenti időszak alatt az állásokról a nem tagállamokat csak akkor értesítik, ha az a tagállam, amely betölthető állással rendelkezik úgy véli, hogy az ilyen állás betöltéséhez szükséges szakmában nincs elegendő közösségi munkavállaló.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak az olyan munkavállalóknak felkínált munkahelyekre, amelyeket nem tagállambeli állampolgárnak ajánlottak, ha:

- a) a munkavállalónak névre szóló ajánlatot tesznek és az ajánlatnak sajátos jellege van, tekintettel:
  - i. a különleges képzettség követelményére vagy a felkínált állás bizalmas jellegére vagy korábbi foglalkoztatási kapcsolatra;
  - ii. fennálló családi kötelezésekre a munkáltató és a kért munkavállaló vagy az utóbbi és egy olyan munkavállaló között, aki legalább egy éve szabályszerűen a vállalkozás alkalmazásában áll.

Az i. és ii. pontot a mellékletben megadott rendelkezéseknek megfelelően kell alkalmazni;

- b) az állásokra idénymunkások egységes csoportjait toborozzák, akik közül legalább egy személynek névre szólóan tettek állásajánlatot;
- c) az állásokat a munkáltatók egy tagállam és egy nem tagállam közötti közös határ mentén fekvő régióban élő munkavállalóknak ajánlják;
- d) az állásokat kifejezetten nem tagállambeli munkavállalónak ajánlja a munkáltató a vállalkozás zökkenőmentes működtetésével kapcsolatos okokból, és a foglalkoztatási szolgálatok, miután közbeavatkoztak a hazai munkavállalók vagy másik tagállambeli munkavállalók foglalkoztatása érdekében, azon a véleményen vannak, hogy az okok megalapozottak.

17. cikk

(1) A 16. cikk rendelkezéseit a szakszolgálatok hajtják végre. Amennyiben azonban felhatalmazást kapnak a központi szolgálatoktól, és amennyiben egy tagállam foglalkoztatási szolgálatának szervezete és az alkalmazott munkaközvetítés módszere ezt lehetővé teszik:

- a) a tagállam regionális foglalkoztatási szolgálatai:
- i. a 15. cikkben említett jelentések alapján megteszik a megfelelő intézkedéseket, közvetlenül összegyűjtik az álláspályázatokat és az állásajánlatokat, és betöltik a megüresedett munkahelyeket;
  - ii. közvetlen kapcsolatokat alakítanak ki olyan munkahely betöltésére, amely:
    - egy munkavállalónak névre szólóan felkínált, betölthető munkahely;
    - egyéni álláspályázat, amelyet egy meghatározott foglalkoztatási szolgálathoz vagy egy olyan munkáltatóhoz küldtek, aki tevékenységét az illetékes szolgálat területén végzi;
    - ahol a munkaközvetítés idénymunkásokra vonatkozik, akiket a lehető leggyorsabban kell toborozni;
- b) a két vagy több tagállam határ menti régióiért felelős szolgálatok rendszeresen kicserélik területükre vonatkozóan az elintézésre váró, szabad állásajánlatokra vonatkozó adatokat és az álláspályázatokat, és a többi hazai foglalkoztatási szolgálattal kötött megállapodásnak megfelelően összegyűjtik az álláspályázatokat és az állásajánlatokat, és betöltik a megüresedett munkahelyeket;
- c) bizonyos foglalkozásokra vagy bizonyos munkavállalói kategóriákra szakosodott hivatalos foglalkoztatási szolgálatok közvetlenül együttműködnek egymással.

(2) Az érintett tagállamok megküldik a Bizottságnak a szolgálatok által közös megegyezéssel összeállított, az (1) bekezdésben említett listát; a Bizottság a listát és annak módosításait az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* teszi közzé.

18. cikk

A végrehajtó testületek által alkalmazott, két vagy több tagállam által kötött megállapodásban előírt toborzási eljárások alkalmazása nem kötelező.

III. CÍM

Intézkedések a munkaerőpiac egyensúlyának megőrzésére

19. cikk

(1) A tagállamoktól kapott információkból összeállított bizottsági jelentés alapján a tagállamok és a Bizottság évente kétszer együtt elemzik:

- a megüresedett munkahelyek betöltésére tett közösségi intézkedések eredményeit;
- a munkába álló nem tagállami munkavállalók számát;
- a munkaerőpiac állapotának előrelátható fejlődését, és amennyire lehetséges, a munkaerő Közösségen belüli mozgását.

(2) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálják az állások betöltésénél a tagállamok állampolgárainak nyújtható előnyök lehetőségeit a betölthető munkahelyek és az álláspályázatokat Közösségen belüli egyensúlyának megteremtése érdekében. Ennek a célnak az eléréséhez minden szükséges intézkedést meghoznak.

20. cikk

(1) Amikor egy tagállam munkaerőpiacán zavar keletkezik vagy zavar várható, és ez egy adott régióban vagy szakmában az élet- vagy foglalkoztatási színvonalat súlyosan veszélyeztetheti, ebben az esetben az állam tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot, és erre vonatkozóan részletes felvilágosítást ad.

(2) A tagállamok és a Bizottság megtesznek minden intézkedést a közösségi munkavállalók tájékoztatására, hogy abban a régióban vagy szakmában ne jelentkezzenek állásajánlatra.

(3) A szerződés és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek végrehajtásának sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett tagállamok kérhetik a Bizottságtól, hogy a régióban vagy szakmában kialakult helyzet normalizálása érdekében a 15., 16. és 17. cikkben meghatározott munkaközvetítési eljárást részben vagy egészében függeszse fel.

A Bizottság a kérés beérkezésétől számított legkésőbb két héten belül dönt a felfüggesztésről és annak időtartamáról. Bármelyik tagállam kéthetes jogvesztő határidőn belül kérheti a Tanácsot,

hogy érvénytelenítse vagy változtassa meg az ilyen határozatot. A Tanács az ilyen kéressel kapcsolatban két héten belül intézkedik.

22. cikk

(4) Ha felfüggesztésre kerül sor, azon tagállamok foglalkoztatási szolgálatait, amelyek jelezték, hogy van szabad munkavállalójuk, nem tesznek semmilyen lépést az (1) bekezdésben említett tagállami munkáltatók által hozzájuk közvetlenül megküldött megüresedett munkahelyek betöltésére.

- (1) Az Európai Koordinációs Iroda felelős különösképpen:
- a megüresedett munkahelyek közösségi szintű betöltéséhez szükséges gyakorlati intézkedések koordinálásáért és a munkavállalók ebből eredő mozgásának elemzéséért;
  - a célok elérése érdekében közös cselekvési módszerek bevezetéséért igazgatási és technikai szinten, a Technikai Bizottsággal együttműködve;
  - ahol erre szükség van és a szakszolgálatokkal egyetértésben, a betölthető munkahelyek és az álláspályázatok összegyűjtéséért a munkaközvetítés elősegítése céljából.

IV. CÍM

Európai Koordinációs Iroda

21. cikk

A Bizottságon belül létrehozott Állásajánlatok és Álláspályázatok Közvetítésének Európai Koordinációs Irodájának (ebben a rendeletben „Európai Koordinációs Iroda”) a feladata a megüresedett munkahelyek betöltésének elősegítése közösségi szinten. Különösen felelős ezen a területen valamennyi olyan technikai feladat ellátásáért, amelyek ezen rendelet értelmében a Bizottságra tartoznak, és főképpen a nemzeti foglalkoztatási szolgálatok támogatásáért.

Az Európai Koordinációs Iroda összegzi a 14. és 15. cikkekből említett információkat és a 13. cikknek megfelelően készített tanulmányokból és kutatásokból származó adatokat abból a célból, hogy közvéleményre a Közösség munkaerőpiacán előrelátható fejlődésére vonatkozó főbb tényeket; az ilyen adatokat közli a tagállamok szakszolgálataival és a Tanácsadó és Technikai Bizottságokkal.

23. cikk

A Bizottság a tagállamok illetékes hatóságaival egyetértésben és a Technikai Bizottság véleménye alapján, meghatározott feltételek és eljárások szerint a tagállamok tisztségviselői részére látogatásokat és a szakemberek részére továbbképzéseket szervez.

III. RÉSZ

A TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI SZOROS EGYÜTTMŰKÖDÉS BIZTOSÍTÁSÁRA A MUNKAVÁLLALÓK SZABAD MOZGÁSA ÉS FOGLALKOZTATÁSA TERÜLETÉN LÉTREHOZOTT BIZOTTSÁGOK

I. CÍM

25. cikk

A Tanácsadó Bizottság

24. cikk

A Tanácsadó Bizottság felelős azért, hogy a munkavállalók szabad mozgására és foglalkoztatására vonatkozó ügyekben segítse a Bizottságot a Szerződés alkalmazásából és az annak alapján hozott intézkedésekből eredő kérdések kivizsgálásában.

A Tanácsadó Bizottság felel különösen:

- a nemzeti emberi erőforrás-politika keretén belül a szabad mozgásra és foglalkoztatásra vonatkozó problémák vizsgálatáért a tagállamok foglalkoztatási politikájának közösségi szinten történő koordinálása céljából, hozzájárulva ezzel a tagállamok gazdasági fejlődéséhez és a munkaerőpiac egyensúlyához;

- b) az e rendelet és az azt kiegészítő intézkedések végrehajtásának hatásairól szóló általános vizsgálatok elvégzéséért;
- c) az e rendelet módosítására tett indoklással ellátott javaslatnak a Bizottság elé való terjesztéséért;
- d) a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésre az általános vagy elvi kérdésekre vonatkozó indoklással ellátott véleménynyilvánítás elkészítéséért, különösen a munkaerőpiac alakulására vonatkozó információcsere, a munkavállalók tagállamok közötti mozgása, a szakképzési útmutatást és a szakképzés fejlesztését célzó programok vagy intézkedések tekintetében, amelyek növelhetik a szabad mozgás és a foglalkoztatás esélyeit, valamint a munkavállalók és családtagjaik számára nyújtott segítség valamennyi formájára vonatkozóan, beleértve a szociális támogatás és a munkavállalók lakhatását.

26. cikk

(1) A Tanácsadó Bizottság tagállamonként hat tagból áll, akik közül kettő-kettő a kormányt, a szakszervezeteket és a munkáltatói szervezeteket képviseli.

(2) Az (1) bekezdésben említett kategóriák mindegyikében minden tagállam egy póttagot jelöl ki.

(3) A tagok és póttagok hivatali ideje két év. Megbízásuk megújítható.

Hivatali idejük lejártával a tagok és a póttagok hivatalban maradnak addig, amíg megbízásukat meg nem újítják, vagy az új tagokat ki nem nevezik.

27. cikk

A Tanácsadó Bizottság tagjait és póttagjait a Tanács nevezi ki, amely a szakszervezetek és a munkáltatók szövetségei képviselőinek választásakor arra törekszik, hogy a különböző gazdasági ágazatok képviselője arányos legyen.

A tagok és póttagok listáját a Tanács tájékoztatásul az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* teszi közzé.

28. cikk

A Tanácsadó Bizottság elnöki tisztét a Bizottság valamelyik tagja vagy helyettese látja el. Az elnök a szavazásban nem vesz részt. A bizottság évente legalább kétszer ülésezik. Az ülés az elnök hívja össze saját kezdeményezésére vagy a tagok legalább

egyharmadának a kérésére. A Tanácsadó Bizottság titkársági feladatait a Bizottság látja el.

29. cikk

Az elnök a foglalkoztatás vagy a munkaerő-mozgás területén tapasztalattal rendelkező személyeket vagy testületek képviselőit kérheti fel arra, hogy megfigyelőként vagy szakértőként vegyenek részt az üléseken. Az elnököt szakértők segíthetik.

30. cikk

(1) A Tanácsadó Bizottság csak a tagok legalább kétharmados jelenléte esetén szavazóképes.

(2) A vélemények tartalmazzák a meghozatalukra szolgáló okokat; az érvényesen leadott szavazatok abszolút többségével kerülnek elfogadásra; ha a kisebbség kívánja, akkor állásfoglalásukat a véleményhez mellékelni kell.

31. cikk

A Tanácsadó Bizottság az ügyrendjét eljárási szabályzatban rögzíti, amely a Bizottság véleménye alapján a Tanács jóváhagyását követően lép hatályba. A Tanácsadó Bizottság eljárási szabályzatára vonatkozó módosítás hatályba lépésére ugyanez az eljárás vonatkozik.

II. CÍM

A Technikai Bizottság

32. cikk

A Technikai Bizottság felelős azért, hogy segítse a Bizottságot minden olyan technikai feladat és intézkedés előkészítésében, előmozdításában és nyomon követésében, amelynek célja e rendelet és a kiegészítő intézkedések végrehajtása.

33. cikk

A Technikai Bizottság felel különösen:

- a) a tagállamok érintett hatóságai közötti együttműködés előmozdításáért és fejlesztéséért minden, a munkavállalók

szabad mozgására és foglalkoztatására vonatkozó technikai kérdésben;

35. cikk

b) az érintett hatóságok közös tevékenységének szervezését célzó eljárások kidolgozásáért;

A Technikai Bizottság elnöki tisztét a Bizottság egy tagja vagy annak képviselője látja el. Az elnök szavazásban nem vesz részt. Az elnököt és a Technikai Bizottság tagjait szakértők segíthetik.

c) a Bizottság számára várhatóan feltételezhetően hasznos információk és az e rendeletben szabályozott tanulmányok és kutatások célját szolgáló információk összegyűjtésének elősegítéséért, valamint az érintett közigazgatási testületek közötti információ- és tapasztalatcsere ösztönzéséért;

A Tanácsadó Bizottság titkársági feladatait a Bizottság látja el.

36. cikk

d) a tagállamok munkaerőpiacának helyzetét értékelő szempontok technikai szintű harmonizálásának vizsgálatáért.

A Technikai Bizottság javaslatait és véleményeit a Bizottsághoz nyújtja be, és erről a Tanácsadó Bizottság tájékoztatást kap. Az ilyen javaslatokhoz és véleményekhez csatolni kell a Technikai Bizottság tagjai által kifejtett eltérő nézeteket, amennyiben a tagok ezt kívánják.

34. cikk

(1) A Technikai Bizottság a tagállamok kormányainak képviselőiből áll. A kormányok az őket a Tanácsadó Bizottságban képviselő tagok egyikét jelölik a Technikai Bizottság tagjává.

37. cikk

(2) A kormányok a Tanácsadó Bizottsági képviselők – tagok vagy póttagok – közül jelölnék ki helyetteset.

A Technikai Bizottság az ügyrendjét eljárási szabályzatban rögzíti, amely a Bizottság véleménye alapján a Tanács jóváhagyása után lép hatályba. A Technikai Bizottság eljárási szabályzatára vonatkozó módosítás hatályba lépésére ugyanez az eljárás vonatkozik.

IV. RÉSZ

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

40. cikk

Átmeneti rendelkezések

38. cikk

Amíg a Bizottság nem fogadja el a 15. cikk (2) bekezdésében említett egységes rendszert, az Európai Koordinációs Iroda javaslatokat tesz azon intézkedésekre, amelyek várhatóan hasznosak lehetnek a 15. cikk (1) bekezdésében említett jelentések elkészítésekor és közzétételükre.

Az 1968. október 15-i tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében a tagállamok által hozandó intézkedések hatálybalépéséig, és ahol az 1964. március 25-i tanácsi irányelv⁽²⁾ értelmében a tagállamok által megtett intézkedések alapján a tartózkodási engedély érvényességi idejéről és meghosszabbításáról való döntéshez a 38/64/EGK rendelet 22. cikkében szabályozott munkavállalási engedélyre van szükség, a munkáltató bármely írásos nyilatkozata az alkalmazásról vagy az alkalmazás időtartamát feltüntető munkáltatói igazolás helyettesítheti a munkavállalási engedélyt. A munkáltató bármely írásos nyilatkozata vagy bármely

39. cikk

A Tanácsadó Bizottság és a Technikai Bizottság e rendelet hatálybalépésekor hatályban lévő eljárási szabályzata továbbra is hatályos marad.

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 13. o.
⁽²⁾ HL 62., 1964.4.17., 981/64. o.

munkáltatói igazolás, amely a munkavállaló határozatlan időre történő alkalmazását igazolja, ugyanolyan érvényű, mint az állandó munkavállalási engedély.

41. cikk

Ha a munkavállalási engedély eltörlése miatt egy tagállam nem tud a külföldi állampolgárok foglalkoztatásáról statisztikákat összeállítani, az ilyen tagállam statisztikai célból az új statisztikai módszerek bevezetéséig, de legkésőbb 1969. december 31-ig más tagállamok állampolgárai vonatkozásában megtarthatja a munkavállalási engedélyeket. A munkavállalási engedélyt minden további nélkül ki kell állítani, és annak az engedély adott tagállamban való tényleges megszüntetéséig érvényesnek kell lennie.

II. CÍM

Záró rendelkezések

42. cikk

(1) Ez a rendelet nem érinti az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződést, amely a szénbányászat és acélgyártás terén szaktudással rendelkező munkavállalókra vonatkozik, sem az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés rendelkezéseit a nukleáris energiaipar területén a szakképzett munkavállalókról, sem az e szerződések végrehajtására hozott intézkedéseket.

Mindazonáltal ez a rendelet érvényes az első albekezdésben említett munkavállalókra és családtagjaikra, amennyiben jogi helyzetüket a fent említett szerződések vagy rendelkezések nem szabályozzák.

(2) Ez a rendelet nem érinti a Szerződés 51. cikke értelmében tett intézkedéseket.

(3) Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a következőkből eredő kötelezettségeit:

- az e rendelet hatálybalépésekor meglévő, intézményi kötelekeken alapuló speciális kapcsolatok vagy jövőbeni megállapodások bizonyos nem európai országokkal vagy területekkel; vagy
- az e rendelet hatálybalépésekor nem európai országokkal vagy területekkel fennálló megállapodások, amelyek a köztük lévő intézményi kapcsolatokon alapulnak.

Az ilyen országokból vagy területekről érkező munkavállalók, akik e rendelkezésnek megfelelően foglalkoztatottként tevékenységet folytatnak ezeknek a tagállamoknak a területén, más tagállamok területén nem élhetnek az e rendeletből származó kedvezményekkel.

43. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a foglalkoztatásról szóló, köztük létrejött szerződések, egyezmények vagy megállapodások szövegéről, azok aláírása és hatálybalépésének időpontja között.

44. cikk

A Bizottság e rendelet alkalmazása érdekében végrehajtási rendelkezéseket fogad el. Ebből a célból a tagállamok központi hatóságaival szorosan együttműködik.

45. cikk

A Bizottság a Tanácsnak javaslatokat nyújt be, amelyek célja a Szerződés rendelkezéseivel összhangban a tagállami munkavállalók alkalmazására vonatkozó korlátozások eltörlése abban az esetben, ha az oklevelek, a bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének hiánya akadályozhatja a munkavállalók szabad mozgását.

46. cikk

A III. részben említett bizottságok igazgatási kiadásai az Európai Közösségek költségvetésében a Bizottságra vonatkozó részben szerepelnek.

47. cikk

Ez a rendelet a tagállamok területére és állampolgáira vonatkozik a 2., 3., 10. és a 11. cikk sérelme nélkül.

48. cikk

E rendelet hatálybalépésekor a 38/64/EGK rendelet hatályát veszti.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 1968. október 15-én.

A Tanács részéről

az elnök

G. SEDATI

MELLÉKLET

A 16. cikk (3) bekezdése a) albekezdése alkalmazásában:

1. A „sajátos” kifejezés különleges műszaki ismeretet kívánó munkára vagy szakmára vonatkozó magas szintű vagy kevésbé elterjedt képzettséget jelent; különösen vonatkozik ez csoportonként toborzott idénymunkások esetén a munkacsoport vezetőjére.
  2. A „beosztás bizalmas jellege” kifejezés olyan tevékenységre vonatkozik, amely a fogadó országban érvényesülő szokás szerint különleges bizalmi kapcsolatot jelent a munkáltató és a munkavállaló között.
  3. A „korábbi foglalkoztatási kapcsolat” arra vonatkozik, amikor a munkáltató olyan munkavállalót kíván foglalkoztatni, akit ugyanazon tagállam területén az előző négy év során legalább tizenkét hónapon keresztül már foglalkoztatott.
  4. A „családi kötelékek” kifejezés házassági vagy másodfokú rokoni kapcsolatot jelent a munkáltató és a munkavállaló között, és elsőfokú rokoni kapcsolatot két munkavállaló között.
-